

BRISTENDE FORUDSÆTNINGER

BIDRAG TIL LÆREN
OM FORMUERETLIGE TILSAGN

AF

HENRY USSING

FORORD.

Ved Udsendelsen af dette Skrift maa jeg forudskikke den Bemærkning, at jeg har maattet afslutte det noget brat, da min ny Gerning ellers vilde have tvunget mig til at opsætte Udgivelsen i længere Tid. Som Følge deraf er ikke alt blevet behandlet, som jeg kunde have ønsket, og navnlig dansk Retspraksis ikke blevet udtømmende fremstillet. Naar jeg dog udsender Skriftet, er det, fordi Formaålet dermed først og fremmest er at yde et Bidrag til Løsningen af et Hovedspørgsmaal i Læren om Forudsætninger, og fordi jeg tror, at Tilføjelsen af det manglende næppe vil ændre Resultatet paa dette Punkt. De specielle Undersøgelser maa nærmest opfattes som Skitser til Belysning af Hovedspørgsmaalet. Naar de ikke er blevet ringere, end de er, skyldes det ikke mindst den værdifulde Bistand, som fire andre Jurister har ydet mig ved at bedømme en Række Forudsætningstilfælde, som jeg forelagde dem. For denne Bistand beder jeg dem herved hver især modtage min bedste Tak. Ligeledes takker jeg Professor, Dr. juris Jul. Lassen og Overretssagfører Eyvind Møller for den Elskværdighed, de har vist mig ved at overlade mig et Brev fra Ernst Møller.

København i August 1918.

HENRY USSING.

INDHOLD.

	Side
I. <i>Opgaven</i>	1
Indledning (1). Afhandlingens Emne (2). Hvad der forstås ved bristende Forudsætninger (3). Afgrænsning overfor Afstalelovens § 32 (5) og overfor stiltiende Betingelser (15).	
II. <i>Fremmed Rets Stilling</i>	21
Frankrig, Østrig, Tyskland og Schweiz (21); England (29).	
III. <i>Forudsætnings teorierne</i>	32
Historiske Bemærkninger (32). Gruppering af Teorierne (35). Nødvendigheden af at tage Stilling (37). Plan for det føl- gende (39).	
IV. <i>De subjektive Teorier</i>	40
A. Fremstilling af Jul. Lassens (40, 43), Windscheids (42) og Zitelmanns Teorier (46). B. Særlige Indvendinger mod Lassens Teori (47). C. Almindelig Kritik af de subjektive Teorier, der bygger paa den hypotetiske Vilje (52). D. Prøvelse af Subjek- tivisternes Forsvar for deres Teori (64), derunder Redegørelse for dansk Retspraksis' Stilling (69). E. Subjektive Teorier, der ikke bygger paa den hypotetiske Vilje (76).	
V—XIV. <i>Fremstilling af en objektiv Teori</i> (S. 78—222).	
V. <i>Indledning</i>	78
Ernst Møllers Teori (78). Forskellen mellem den og de subjek- tive Teorier (84). Den almindelige Forudsætningsregel viger for specielle Love (84).	
VI. <i>Forudsætnings Væsentlighed og Kendelighed</i>	88
A. Forudsætningen eller Vildfarelsen skal have været væsentlig (88); Væsentligheden bør bedømmes individuelt (93). B. Spørgs- maalet om Kendelighed (101). Der maa sondres mellem Type- forudsætninger og individuelle Forudsætninger; Kendelighed kræ- ves ikke ved de første (103), men som Regel ved de sidste (106); Reglernes Begrundelse (108); Retspraksis' Stilling (112).	

VII—XIII. Relevansspørgsmaalet i snævrere Forstand.
(S. 115—215).

	Side
VII. <i>Mere omfattende Regler</i>	115
Indledning (115). Plan for Undersøgelsen i VII—XIII (117). 1—4. Nogle almindelige Regler (119). Om Gaver (126). Plan for en Inddeling af Forudsætningstilfældene som Grund- lag for Fremstillingen af de mere specielle Regler i VIII—X (128), derunder Omtale af Ernst Møllers Hovedinddeling (128), af Windscheids og Lenels Sætninger (131).	
VIII. <i>Bliver et Tilsagn uforbindende, fordi dets Formaal ikke naas?</i>	132
A. Vederlagsformaalet; Oversigt over de Forudsætninger, der indbefattes under Vederlagsforudsætningen (133). B. Andre til Vederlaget knyttede Formaal (143). C. Formaal, der ikke angaar Vederlaget (155).	
IX. <i>Bliver et Tilsagn uforbindende, fordi Tilsagnsgiverens Interesse heri viser sig større end forudsat?</i>	158
A. Ydelsens Umulighed (159). B. Undervurdering af Ydelsens Byrdefuldhed (160). C. Undervurdering af Ydelsens Værdi (168). D. Yderens Overvurdering af egne Kaar (172). E. Undervurdering af Ydelsens Interesse for Tilsagnsgiveren iøvrigt (173).	
X. <i>Nogle særlige Tilfælde</i>	173
1. Vildfarelse om Indholdet af Medkontrahentens Viljeserklæ- ring (174). 2. Mangelfuld Forstaaelse af Erklæringens Række- vidde (175). 3. Regnefejl (176). 4. Error in persona (179). 5. Error in corpore (180). 6. Modsatte Forudsætninger be- stemmende for de to Parter (181). 7. Samme Forudsæt- ning bestemmende for de to Parter (182). Tilbageblik over VII—X (182).	
XI. <i>Forsøg paa en simplere Regelsdannelse</i>	183
Vurdering af nogle Forfatteres Forsøg af denne Art: 1—3. Gjelsviks Hovedsætninger (184). 4—5. Leonhards, Kohlers og Oertmanns Teorier (187). 6—7. Vækkelse af Tillid til Forudsætningens Rigtighed (189). 8. Parternes Adgang til at kontrollere Forudsætningen eller vurdere Risikoen (197). 9. Tilsagnsmodtagerens Magt over Forholdet (199).	
XII. <i>Bør der opstilles en almindelig Skønsregel?</i>	200
Skønsreglen er anerkendt i dansk Ret (201) og stemmer med Forholdets Natur (201). I hvilket Omfang bør den fortræn- ges af Enkeltregler (206).	

VII

	Side
XIII. <i>Skønsreglens nærmere Indhold</i>	207
Forsøg paa en nærmere Bestemmelse; særlig Gjelsviks Formel (208) og Munch-Petersens (212). Om Relevans er Regel eller Undtagelse (213). Reglerne om det Tilfælde, at flere Forudsætninger for samme Tilsagn brister (214).	
XIV. <i>Imødegaaelse af Subjektivismens Kritik</i>	215
1. Jul. Lassens Hovedindvending mod de objektive Teorier (215). 2. Munch-Petersens Kritik (221).	
XV. <i>Tilsyneladende Forudsætninger</i>	223
Teorier, der forkaster Forudsætningskategorien (223). Særlig om Lenels Lære (225) og om den Teori, der vil sidestille tilsyneladende Forudsætninger med virkelige (226). Et sidste Argument mod den subjektive Teori (233).	
XVI. <i>Slutning</i>	235
Fortegnelse over Forkortelser	
	238
Rettelser og Tilføjelser	240